

[Poul Dam.]

dentlig kompliceret: et mere dæmpet konjunkturforløb og en stærk risiko for meget voldsom forringelse af betalingsbalancen, to ting, som går mod hinanden, og hvorom man fra det økonomiske sekretariat siger, at hvad man kan gøre for at hjælpe på det ene område, måske er med til at skabe forøgede problemer på det andet område. Det gør, at hele det offentlige udgiftsområde må tages meget alvorligt under lup i de kommende år, i virkeligheden i et kontinuerligt arbejde.

Til et sådant kontinuerligt arbejde ville det være meget nyttigt, om vi i finansudvalget og også i det politisk-økonomiske udvalg kunne få meget regelmæssige og meget hyppige oversigter over konjunkturforløbet og statsfinanserne. Det er i sig selv et problem, at disse ting nu skal behandles to steder, både i det politisk-økonomiske udvalg og i finansudvalget. Finansudvalget er jo ikke mere det fornemme udvalg, det var engang i fortiden. Nu foregår de virkelig væsentlige ting i det politisk-økonomiske udvalg, og finansudvalget får den interessante opgave at sidde og læse korrektur på finansloven og kontrollere, om det politisk-økonomiske udvalgs beslutninger er kommet rigtigt ind på de rette konti. Men vi må alligevel følge med begge steder, og jeg synes, det er ganske væsentligt, at vi i den kommende tid får sådanne regelmæssige oversigter. Vi har da stadig væk Danmarks Statistik, det økonomiske sekretariat og de andre udmærkede institutioner, som fremskridtspartiet ganske vist vil afskaffe, men det har de nu ikke fået lov til endnu.

Vi står i øjeblikket og debatterer en finanslov, som skal gælde indtil 31. marts 1975. Jeg må sige, at for mig er det en meget stor opgave at skulle tage stilling til det økonomiske forløb og de offentlige udgifters placering i det økonomiske forløb for denne lange periode. Vi plejer at kunne overskue en sådan periode, fordi vi regner med et nogenlunde jævnt forløb, men netop i øjeblikket har vi overordentlig svært ved at overskue den. Jeg tror derfor, at det bliver nødvendigt, at både regeringen og folketinget følger udviklingen fra måned til måned og er klar til at rebe sejlene på et eller andet tidspunkt. Vi skal gerne være med i det saglige arbejde, selv om finansministe-

ren sikkert har opdaget, at vi ikke på alle punkter er enige med regeringen.

Jens Møller (Kr.F.):

Jeg var ked af, at ministeren ikke kom ind på spørgsmålet om Saltholm lufthavn ret meget. Vi fik lidt at vide om, at nu skulle man snart forhandle med svenskerne om det. Jeg synes, at ministeren skulle tænke på, om han stadig væk har flertal i folketinget for dette projekt om Saltholm lufthavn, og det gælder for øvrigt også Storebæltsbroen. Det var jo kedeligt at forhandle alt for meget med svenskerne og love alt for meget, hvis det så viste sig, at der senere kom et lovforslag her i tinget, som kunne vedtages, om ophævelse af loven om Saltholm lufthavn og Storebæltsbroen. Jeg mener bestemt ikke, vi har råd til den slags prestigeopgaver i øjeblikket, særlig ikke, når vi samtidig skal skære ned på motorvejsbyggeriet, hvor der virkelig kan spares menneskeliv.

Men så var der spørgsmålet om vores plan med nedsættelse af det offentliges udgifter fra 50 pct. til 40 pct. af nationalindkomsten. Naturligvis er vi klar over, at det kræver et flertal i folketinget at lave sådan noget. Vi ville også meget gerne, om det kunne gøres med et stort og et bredt flertal, sådan at vi kunne få virkelig en plan at arbejde efter. Det ville give den tryghed og sikkerhed, der bør være for grundlaget for al anden planlægning.

Det er jo sådan, at det mange gange er bedst først at lægge en ramme og så bagefter søge at få den udfyldt. Det er bl. a. de principper, EF mange gange har arbejdet efter, og selv om det har knebet mange gange, har det som regel vist sig, at man er nået frem til det, selv om man somme tider har været nødt til at sætte uret i stå.

Med hensyn til studielån kendte jeg sådan set godt reglerne i forvejen, men ministeren skal da have tak for, at han gennemgik dem for os. Når jeg stillede spørgsmålet, var det, fordi jeg havde svært ved at tro, at man virkelig ville erstatte stipendier med lån, der skulle betales renter af, men nu ved vi altså, at det er tilfældet.

Så med hensyn til hr. Christophersen: der må foreligge en misforståelse. Jeg har ikke sagt noget om, at jeg mente, det var forkert at lægge udgifterne over til kommunerne. Vi